

2009 – 2012...Η αποστολή, αρχικά του Γεωργίου Α. Παπανδρέου και μετέπειτα της ετερόκλητης συγκυβέρνησης, έχει ολοκληρωθεί, ενώ η Ελλάδα, λόγω της μοναδικής στα χρονικά ύφεσης που βιώνει και των καταστροφικών αποτελεσμάτων της επιβεβλημένης - από το ΔΝΤ και την Γερμανία – πολιτικής, φαίνεται να αναζητά απεγνωσμένα νέους ηγέτες και νέους πολιτικούς φορείς που θα ορθώσουν το ανάστημα τους ενάντια στην φτωχοποίηση του πληθυσμού της και στον συνεχή περιορισμό της ελευθερίας των Πολιτών της.

Το ερώτημα που πλανάται, είναι «Πως φτάσαμε στο σημερινό σημείο μηδέν;»

Ερώτημα που γίνεται ακόμα πιο πιεστικό λαμβάνοντας υπόψη ότι όλο το 2008 και μέχρι το Φθινόπωρο του 2009 δεν είχε υπάρξει κανένα δημοσίευμα στον ξένο τύπο, ούτε καν αναφορά, για την επερχόμενη κρίση χρέους στην Ελλάδα

Όλα άρχισαν από το προεκλογικό «λεφτά υπάρχουν» και τις υποτιθέμενες αυξήσεις στους μισθούς. Τελικά, απεδείχθη πως από τα 32 δις ευρώ που έλεγε προεκλογικά ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου ότι υπήρχαν και επαρκούσαν για να συγκρατηθεί το έλλειμμα, τα 24 δις από αυτά, όπως παραδέχτηκε κατόπιν εορτής, ήταν και είναι αδύνατο να εισπραχθούν!

Εν συνεχεία και αμέσως μετά την νίκη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις εκλογές ο κ. Παπακωνσταντίνου έκανε το λάθος της περίφημης απογραφής, αλλά με σαφώς τραγικότερη κατάληξη από εκείνη της απογραφής του Γιώργου Αλογοσκούφη. Διπλασίασε το έλλειμμα. Από εκείνη την στιγμή τα spreads «εκτοξεύτηκαν» με τη γνωστή σε όλους μας κατάληξη: το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το μνημόνιο 1 & 2.

Κλείνοντας την σύντομη αναφορά μας στα γεγονότα της περιόδου εκείνης, δεν μπορούμε να μην αναφέρουμε ότι τον Ιανουάριο του 2010 η έκδοση ελληνικών ομολόγων, έδινε την δυνατότητα στην χώρα μας να αντλήσει ακόμη και 18 δις ευρώ. Ο Κυβέρνηση περιορίστηκε στα κεφάλαια της έκδοσης 5,5 δις αφήνοντας την ευκαιρία απορρόφησης 12,5 δις. ευρώ επιπλέον

Τι συμπεράσματα βγαίνουν σήμερα με την νηφαλιότητα που μας παρέχει η χρονική απόσταση από τα γεγονότα.

Καταρχήν, η Ελλάδα, οδηγήθηκε εσκεμμένα, αρχικά στην κρίση δανεισμού και μετέπειτα στην κρίση χρέους, έτσι ώστε να διευκολυνθεί η εισαγωγή μας στον μηχανισμό στήριξης του ΔΝΤ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Περαιτέρω, η χώρα μας είχε στην διάθεση της, μέσα στα επόμενα δύο χρόνια, αρκετές, σαφώς πιο συμφέρουσες, λύσεις από εκείνες που τελικά επιλέγησαν. Μια από αυτές ήταν η στάση πληρωμών στο πρώιμο στάδιο της κρίσης, έτσι ώστε να έχει το χρόνο να διαπραγματευθεί σωστά με τους πιστωτές της, για τους οποίους αποτελούσε μία ασύμμετρη απειλή στα θεμέλια των οικονομιών τους.

Εν τούτοις, τα δύο (πρώην μεγάλα) κόμματα, προτίμησαν τη χρεοκοπία (ελεγχόμενη αρχικά και de jure με την ενεργοποίηση των CDS), την υποταγή και την υποτέλεια στους γερμανούς «εισβολείς», παραδίδοντας ανεύθυνα την εθνική μας κυριαρχία και υποθηκεύοντας τόσο τη δημόσια, όσο και την ιδιωτική περιουσία των Ελλήνων, έναντι τοκογλυφικών δανείων που έχουν τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που επί μήνες προπαγάνδιζαν, ήτοι την αύξηση του χρέους σε σχέση με το Α.Ε.Π. και επιπλέον την μη βιωσιμότητα του.

Για να έχουμε την πλήρη εικόνα του εγκλήματος, οφείλω να σας παραθέσω ορισμένα οικονομικά στοιχεία που σπάνια γράφονται και ακόμα σπανιότερα ακούγονται στα ελληνικά Μ.Μ.Ε.: ουσιαστικά, έναντι ενυπόθηκων δανείων 200 δις ευρώ υπό το αγγλικό δίκαιο, η χώρα έχει ζημιωθεί τουλάχιστον κατά 700 δις €. Μόνο από τη μείωση των τιμών των ακινήτων χάθηκαν περί τα 300 δις €, ενώ από την απαξίωση του χρηματιστηρίου πάνω από 200 δις €. Επιπλέον, τα διαφυγόντα κέρδη των ελληνικών επιχειρήσεων υπολογίζεται ότι υπερβαίνουν τα 100 δις €, ενώ από την περικοπή των μισθών και συντάξεων χάθηκαν πάνω από 30 δις ευρώ.

ΟΙ ΧΑΜΕΝΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ

Συντάχθηκε απο τον/την Yiannis Aeras
Παρασκευή, 20 Απρίλιος 2012 11:03

Κυριότερο όλων, ο διεθνής διασυρμός της Ελλάδας, ο οποίος κόστισε και θα συνεχίζει να κοστίζει στο δημόσιο, στους πολίτες, στις επιχειρήσεις, στο τραπεζικό και ασφαλιστικό σύστημα της χώρας.

Με βάση τα παραπάνω, είναι προφανές πως η θέση μας σήμερα είναι πολλαπλασίως δυσμενέστερη από εκείνη του 2009 και στο μέλλον θα επιδεινωθεί σε μεγάλο βαθμό.

Δεν διαπραγματευτήκαμε ούτε το μνημόνιο 1 ούτε το μνημόνιο 2. ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ έβαλαν, βιαστικά και χωρίς καμία μα καμία διαπραγμάτευση, την υπογραφή τους, χωρίς να παίξουν το χαρτί της απειλής της στάσης πληρωμών που έπαιξαν τόσο αποτελεσματικά οι Ιρλανδοί. Τώρα είναι αργά...

Κλείνοντας, δανείζομε, κατόπιν αδείας, τα λόγια του εξαιρετικού οικονομολόγου Βασίλη Βιλιάρδου: «Προφανώς θα καταλογισθούν τεράστιες ευθύνες σε κάποιους πολιτικούς για την καταστροφική διαχείριση της κρίσης εκ μέρους τους, από τη Δικαιοσύνη και από τους Πολίτες τα χώρας τους – οι οποίοι αναρωτιούνται εάν είναι ανίκανοι, ανεπαρκείς ή ίσως απλά, δουλοπρεπή υποχείρια των «ξένων δυνάμεων κατοχής», ενεργώντας κάτω από εκβιασμούς ή μέσα στα πλαίσια μίας προγραμματισμένης από το παρελθόν «εσχάτης προδοσίας» (ειδικά λόγω της υπογραφής του δεύτερου μνημονίου, εντός του οποίου υπάρχει ειδική ρήτρα, μοναδική εξαίρεση σε όλες τις μέχρι σήμερα συμβάσεις τέτοιου είδους, με βάση την οποία η Ελλάδα παραιτείται από την ασυλία κατάσχεσης της δημόσιας περιουσίας της, συμπεριλαμβανομένων των αποθεμάτων χρυσού στην ΤτΕ).»

Οι χαμένες ευκαιρίες δεν πρέπει και δεν θα αφήσουμε να γίνουν το άλλοθι για μία χαμένη πατρίδα.

Λάμπρος – Φοίβος Μοσχοβίτης
Οικονομολόγος – Διεθνολόγος
Μέλος της Γραμματείας Πολιτικού Σχεδιασμού των Ανεξάρτητων Ελλήνων
Υποψήφιος Βουλευτής Β' Αθηνών